

Vị Ngọt Cuộc Sống

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية]

Tiến sĩ Sheikh Nabeel Al-I'wadhī

Dịch thuật: Abu Hisaan Ibnu Ysa

2014 - 1435

IslamHouse.com

تحلوا الحياة

« باللغة الفيتنامية »

د/ الشيخ نبيل العوضي

ترجمة: أبو حسان محمد زين بن عيسى

2014 - 1435

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đấng Rất Mực Độ Lượng, Đấng Rất Mực
Khoan Dung

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَخَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ اهْتَدَى بِهِدْيِهِ وَسَنَّ بِسُنَّتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ،
أَمَّا بَعْدُ:

Alhamdulillah, tạ ơn Allah Đấng chúa tể của vũ trụ và muôn loài, cầu xin bình an và phúc lành cho vị lãnh tụ của giới Rasul, là vị Nabi cuối cùng, cho dòng dõi của Người cùng cho tất cả bằng hữu của Người, cho những ai bám theo chân lý của Người và cho những ai làm sống lại con đường Sunnah của Người cho đến ngày tận thế, Amma ba'd:

Bilal bin Rabaah ﷺ là một nô lệ da đen bị đem ra mua bán như một món hàng trong thời tiền Islam, ông được U'mar bin Al-Khattaab – vị thủ lĩnh của Islam – gọi là Saiyiduna (vị lãnh đạo của chúng ta). Bilal ﷺ đã bị đánh đập hành hạ dã man ở Makkah nhưng ông luôn miệng nói “*Ahadul Ahad, Ahadul Ahad – Allah duy nhất, Allah duy nhất*”, một ngày nọ có người hỏi ông: “*Này Bilal chẳng lẽ xưa kia ông đã không cảm thấy đau khổ khi bị hành hạ kéo lê trên đất, bị đá đè và bị xem thường hay sao?*” Bilal ﷺ đáp: “*Lúc đó, trong con tim tôi có vị ngọt của niềm tin Iman và vị đắng của hành phạt, rồi tôi trộn lẫn vị ngọt niềm tin Iman cùng với vị đắng của hành phạt thì tôi chỉ còn thấy mỗi vị ngọt của niềm tin Iman nên không còn cảm thấy vị đắng của hành phạt nữa.*”

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

الرعد: ٢٨

﴿**Những người có đức tin (vào Allah thật sự) và con tim họ sẽ bình thản bởi sự tụng niệm Allah. Chẳng phải, sự tụng niệm Allah sẽ làm cho con tim bình thản hay sao !**﴾ Al-Ra'd: 28 (chương 13). “*Thế nên cho dù họ đã đánh tôi, họ đã lấy tảng đá to đè lên ngực tôi, họ trói tôi nằm trên sa mạc cát nóng, họ đốt thể xác tôi nhưng tôi không hề quan tâm hay lo lắng cho các hành động của họ, bởi vì lời tụng niệm Allah luôn có trong tim tôi.*” Thế là cuộc sống luôn ngọt ngào.

Một vị Sahabah khác của Rasul ﷺ ông Khabbaab bin Al-Arat ﷺ ông đã bị hành hạ rất dã man nhưng ông vẫn kiên định bám trụ lấy tôn giáo Islam, có lần họ đã đốt đá cho thật đỏ rồi bắt ông Khabbaab cởi hết áo mà hỏi: “*Này Khabbaab, nếu mày không bỏ đi tôn giáo Islam thì chúng tao sẽ kéo mày trên đống than đá này ?*” nhưng Khabbaab mạnh dạng nói “*La i la ha il lol loh, Muhammadur Rasulullah*”, phe Quraish nói: “*Kẻ này dám kháng cự chúng ta, hãy kéo nó trên đống than đá này.*” Lập tức bọn chúng khiên ông đặt lưng lên đống than đá đỏ kia mà kéo qua kéo lại làm cho mở trên lưng ông tan chảy xèo xèo. Sau khi bị hành hạ ông đau đớn tột cùng đi tìm Nabi ﷺ với những vết bỏng đầy người mà than: “*Thưa Rasul của Allah, chẳng lẽ Người vẫn chưa chịu cầu xin Allah ban chiến thắng cho chúng ta ư ?*” Lời lẽ này làm cho Nabi ﷺ nổi giận mà bảo:

((كَانَ الرَّجُلُ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ يُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيَجْعَلُ فِيهِ، فَيَجَاءُ بِالْمِنْشَارِ، فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيَشُقُّ بِإِثْنَتَيْنِ، وَيُمَشِّطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ، مَا دُونَ لَحْيِهِ مِنْ عَظْمٍ أَوْ عَصَبٍ، وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنِ دِينِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ))

“Có những người đàn ông trước các người đã bị đặt xuống cái lỗ được đào sẵn đó rồi dùng cây cưa mà cưa từ trên đỉnh đầu xuống thành hai mảnh và người khác thì bị dùng bàn cào sắt mà cào lên người anh ta làm lòi cả thịt và xương vậy mà không hề cảm cảm được việc anh ta bám chặt lấy tôn giáo mình, nhưng các người đã quá vội vã đi.” Hadith do Al-Bukhary ghi số (3612). Bạn có biết rằng điều gì làm cho ông Khabbaab gia tăng thêm kiên nhẫn không? Đó chính là vị ngọt niềm tin Iman làm cho ông quên hết tất cả nỗi đau của hành phạt, nhưng bạn có biết rằng lúc bấy giờ ông Khabbaab chỉ mới mười bảy tuổi mà thôi.

﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَدَدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾﴾ [سورة الكهف: ١٣]

﴿**Quả thật, chúng là một đám thanh niên tin tưởng nơi Thượng Đế của chúng và TA (Allah) gia tăng Chỉ đạo cho chúng.**﴾ Al-Kafh: 13 (chương 18). Thế đó cuộc sống sẽ trở nên ngọt ngào.

Quý tín hữu Muslim, cho dù bạn có bị đầy rẫy sóng gió cuộc đời, bị đói khát, bị nghèo khổ, bị túng thiếu, bị bệnh hoạn, cuộc sống vô cùng cực khổ, không tìm ra việc làm, ngủ đêm nay lại lo lắng cho bữa ăn sáng mai . . . nhưng bạn hãy vững lòng đi, hãy biết rằng những gì bạn đang trải qua không phải là do lỗi lầm của bạn tạo ra và những gì bạn làm sai không phải là lý do làm bạn rơi vào tai ương; bạn hãy biết rằng đôi khi điều làm bạn ghét bỏ lại tốt đẹp cho bạn; hãy biết rằng niềm hạnh

phúc không phải đánh đổi bằng sự giàu sang và không thể nào dùng đồng tiền mà mua được. Có một lần, một phụ nữ sở hữu trong tay tiền tỉ và chồng cô ta nhờ tài sản của cô mà trở nên giàu, cô ta điện thoại cho tôi mà nói: “*Tôi muốn Sheikh đến nhà thăm chồng tôi, bởi ông ta không muốn rời khỏi giường ngủ, ông cứ nằm lì hoài trên đó.*” Tôi hỏi: “*Ông ta bị bệnh à?*” người phụ nữ đáp: “*Không anh ta rất mạnh khỏe nhưng anh bị bệnh nội tâm, cảm thấy rất khó thở, mọi việc trước mặt ăn trở nên vô vọng.*” Theo lời mời đó tôi đến nhà riêng của cô ta, trong nhà của cô ta không hề thiếu bất cứ thứ gì sa hoa tráng lệ của trần gian nào là tòa lầu đài tráng lệ, xe hơi thì đủ loại lớn nhỏ, vật dụng trang trí trong nhà hoàn toàn thuộc loại xa xỉ đắt tiền không hề thiếu bất cứ gì từ vật chất trần gian. Theo lẽ tự nhiên thì người này phải có cuộc sống hạnh phúc nhất trần đời, nhưng không, cặp mắt của người chồng báo cho tôi biết rằng anh ta không phải là người sống trong hạnh phúc trong khi cơ thể anh ta vô cùng bình thường lạnh lạnh.

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

[سورة طه: ١٢٤]

﴿Và ai tránh xa thông điệp nhắc nhở của TA thì chắc chắn sẽ sống một cuộc sống eo hẹp (không an tâm và khổ sở) và vào Ngày Phục sinh TA sẽ phục sinh y trở thành mù lòa.﴾

Taaha: 124 (Chương 20), tại sao người đàn ông này sống trong giàu sang phú quý, bạc tiền đầy áp mà lại sống khổ sở, sống rất bất an và khổ tâm . . . tại vì y không có niềm tin vào Allah, không tuân phục Ngài.

Có lần tôi cùng bạn thân mình đi thăm các đứa trẻ mồ côi trong một gia đình nghèo ở Vương Quốc Oman, thấy rằng

họ mới là nhóm người sống hạnh phúc nhất trên trần đời trong khi họ không biết rằng hôm nay ăn no rồi ngày mai có gì để ăn nhưng hạnh phúc mà họ có được không thể mang cân đo được, đó là sau khi hành lễ Salah Al-I' sha xong thì cả gia đình đều đi ngủ và khi đến giờ Azan Al-Fajr thì tất cả đều thức dậy hành lễ Salah trong khi chúng chỉ là những đứa trẻ bảy tuổi, tám tuổi, bé gái mười hai tuổi và một đứa khác mười ba tuổi. Ôi ước chi niềm hạnh phúc này mang ra chia đều cho thiên hạ. Bạn thử nghĩ có hạnh phúc nào so sánh được với hạnh phúc này chẳng, có tiền bạc nào mua được hạnh phúc này đây,

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ (سورة النحل: ٩٧)

﴿**Ai làm việc thiện, dù nam hay nữ, và là một người có đức tin thì chắc chắn TA sẽ cho y sống một đời sống lành mạnh và tốt đẹp.**﴾ Al-Nahl: 97 (chương 16), điều chắc chắn rằng hạnh phúc không thể dùng tiền bạc để mua được, không thể dùng nhà cao tầng hay xe hơi hay quyền lực để đổi lấy. . . đôi khi chỉ cần vài trái chà là, ly trà nóng cùng với vài người bạn thân ngồi tâm sự dưới gốc cây mà trò chuyện, khi đến giờ hành lễ Salah thì người thông thạo Qur'an nhất đứng ra làm Imam hành lễ, thấy rằng đây mới là niềm hạnh phúc vô bờ bến. Thân hữu Muslim, không phải cuộc sống tuyệt vời là phải có được xe hơi đắt tiền, ngôi nhà cao tầng sang trọng, hay là được đi ghé hạng sang trên máy bay, cũng không phải ở được khách sạn năm sao, lại càng không phải nhấn mình chìm trong tội lỗi với Allah, chắc chắn không phải như thế.

Không biết mọi người có nghe chưa về một người đàn ông ngoan đạo sống ở Baghdad (thủ đô nước I rắc) ông tên là

Ibrahim bin Adham tài sản của ông ta chỉ có mỗi bộ đồ đang mặc trên người, thức ăn cả ngày của ông ta chỉ có mỗi một miếng bánh mì khô (chứ không phải như chúng ta có thức ăn sáng, thức ăn trưa và thức ăn tối) trong một lần ông đang trò chuyện cùng các bạn hữu của mình bên dòng sông Dujlah, trên tay ông cầm miếng bánh mì khô cứng, khi muốn ăn thì ông lấy nhúng xuống nước cho mềm rồi bắt đầu ăn. Khi được hỏi về cảm nhận về cuộc sống thì ông nói: “*Nếu như dòng họ hoàng tộc biết được niềm hạnh phúc mà chúng tôi đang hưởng được, đang sở hữu được là chắc chắn họ sẽ mang quyền lực đến để cướp về bởi họ chưa từng nếm được cảm giác hạnh phúc như thế này.*” Hạnh phúc này là hạnh phúc gì đây? Đó chính là hạnh phúc của niềm tin Imam,

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ (سورة النحل: ٩٧)

«Ai làm việc thiện, dù nam hay nữ, và là một người có đức tin thì chắc chắn TA sẽ cho y sống một đời sống lành mạnh và tốt đẹp.» Al-Nahl: 97 (chương 16), các bạn đừng nghĩ rằng sau khi mình sở hữu được tiền bạc triệu hay là bạc tỉ thì mới có được cuộc sống hạnh phúc, các bạn đừng để mình bị mang ra làm trò cười, ai đã báo cho bạn biết tiền bạc mang lại cho bạn hạnh phúc. Ngay từ hôm nay trở đi, sau khi đọc xong bài viết này các bạn hãy hành lễ Salah Sunnah hai Rak-at sau Salah Al-Isha trước khi ngủ, gơ tay cầu xin Allah vào thời khắc cuối cùng của đêm chắc chắn rằng bạn sẽ nếm được vị ngọt của niềm tin Iman. Và những ai chưa từng hành lễ Salah Al-Fajr cùng tập thể chắc rằng đã chưa từng nếm được vị ngọt của cuộc đời, bởi khoảnh khắc tốt đẹp nhất trong một ngày đêm là hành lễ Salah Al-Fajr cùng tập thể.

Cách đây hơn mười năm có một ca sĩ với tên tuổi lẫy lừng một thời của vùng Vịnh Ả Rập tìm đến Masjid của tôi và ông đã tâm sự với tôi sau khi ông đã được Allah ban cho chỉ đạo quay đầu sám hối. Tôi đã hỏi ông, này anh bạn hãy kể cho tôi nghe về câu chuyện của anh, anh đã quay đầu sám hối như thế nào ?

- Ông nói: “*Này Sheikh, lúc tôi còn đương thời có vô số tiền bạc, mỗi khi tôi đi xa thì không phải đi bằng những chiếc máy bay ghé hạng sang, đó chỉ là tầm thường thôi mà tôi đi bằng máy bay riêng, có sân bay đậu riêng và đôi khi có cả lãnh đạo cấp cao của đất nước đó ra đón tiếp tôi, còn khách sạn phải ít nhất là năm sao, sáu sao và thỉnh thoảng là khách sạn bảy sao. Vào một ngày nọ tôi cảm thấy mệt mỏi, chán trường, buồn tẻ, cảm thất rất ngạc thờ thậm chí muốn thờ cũng rất khó nhọc.*”

﴿صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ التوبة: ١١٨

﴿Họ cảm thấy vắng vật lương tâm) đến mức trái đất tuy rộng thênh thang nhưng bỗng nhiên trở thành chật hẹp vô cùng đối với họ.﴾ Al-Tawbah :118 (chương 9).

“*Thấy vậy tôi tìm đến bạn thân làm tiến sĩ bác sĩ mà khám nghiệm tổng quát thì kết quả tôi không hề bị bất cứ căn bệnh gì, bác sĩ cho tôi lời khuyên rằng cơ thể của anh rất mạnh khỏe nhưng có thể bị bệnh nội tâm, bây giờ hãy nghe lời tôi đi lấy nước Wudu và hành lễ Salah hai Rak-at rồi anh sẽ cảm thấy lương tâm mình thoải mái. Thưa Sheikh, tôi nói thật đã rất lâu rồi tôi không hành lễ Salah, lần đó tôi vừa hành lễ Salah vừa khóc, càng đọc Qur'an thì nước mắt càng tuôn trào, tôi xin thể lúc đó tôi cảm nhận được sự nhẹ nhõm trong lòng mà đã hơn*

ba mươi năm dài tôi đã không cảm nhận được. Lát sau, con gái tôi – đã trưởng thành, đã tốt nghiệp đại học – bước vào thấy hai hàng lệ tôi tuôn trào nên hỏi chuyện gì vậy cha. Tôi nói, này con gái yêu cha xin báo cho con một tin mừng. Tin mừng gì thưa cha, con tôi hỏi? Con đã từng hỏi cha khi nào cha mới từ bỏ cuộc đời ca hát này đây, giờ đây cha cho con mừng rằng từ nay trở đi cha sẽ không còn ca hát gì nữa, cha sẽ làm lại cuộc đời tìm đường trở về với Allah. Lập tức con gái tôi bật khóc làm cho tôi khóc thêm nữa, lát sau vợ tôi vào và hiểu được sự việc thì cũng khóc theo và thế là cả nhà tôi cả ba đều khóc. Thưa Sheikh Nabeel, từ đó tôi bắt đầu cảm nhận được cuộc sống hoàn toàn mới và hạnh phúc.” Tôi hỏi ông tiếp: “Này anh bạn giờ đây thời khắc tốt đẹp nhất mà anh cảm nhận được là lúc nào?” Ông ta đáp: “Thưa Sheikh, nếu như xưa kia trong tài khoản của tôi có ba mươi ngàn Dinaar (khoảng 1.650.000.000) tôi xem chẳng ra gì nhưng giờ đây chỉ cần nửa Dinaar là đã rất giá trị đối với tôi, và Sheikh có biết rằng khoảnh khắc tốt nhất mà tôi hạnh phúc nhất trong cuộc đời tôi lúc này đó là sau khi hành lễ Salah Al-Fajr tôi ngồi lại Masjid để tụng niệm Allah cho đến trời sáng rồi tôi đi bộ từ từ về nhà vừa đi vừa tụng niệm Allah, nhà tôi tuy rất xa nhưng tôi chỉ muốn đi bộ, lúc đó tôi cảm giác như mình đang đi trên con đường của thiên đàng, đó là cảm giác hạnh phúc nhất mà tôi từng cảm nhận trong đời tôi.”

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

الرعد: ٢٨

﴿**Những người có đức tin (vào Allah thật sự) và con tim họ sẽ bình thản bởi sự tụng niệm Allah. Chẳng phải, sự tụng niệm Allah sẽ làm cho con tim bình thản hay sao ?**﴾ Al-

Ra'd: 28 (chương 13). Đối với một căn nhà không có tụng niệm Allah, không có xướng đọc Qur'an, không có hành lễ Salah Sunnah trong nó thì đó chính là nghĩa địa chứ không phải là nhà ở nữa, đây là một ngôi nhà lạnh lùng, buồn tẻ cho dù có được trang trí cao cấp, xa xỉ, cho dù có rộng rãi bao lớn cũng rất chật chội đầy ắp lộn xộn.

Trong một lần nọ tôi đến viếng thăm một người bạn thân tiến sĩ giảng viên đại học môn giáo lý Islam, anh ta mời tôi xuống tầng hầm ăn tối (người Kuwait chúng tôi thường sử dụng luôn tầng hầm). Điều là tôi ngạc nhiên là dưới tầng hầm có một căn phòng được viết trên cửa là Musalla – tức nơi hành lễ Salah – tôi hỏi: “*Này Sheikh, anh không hành lễ ở Masjid sao mà lại đặt đây là Musalla ?*” “*Làm sao lại không, tôi là Imam của Masjid mà, bạn tôi đáp.*” Tôi hỏi tiếp: “*Vậy tại sao còn một Musalla ở đây nữa ?*” Bạn tôi nói: “*Sheikh Nabeel đây là nơi mà tôi dành để hành lễ Salah Qiyaam trong đêm nhưng mỗi khi tôi lấy nước Wudu xong xuống đây thì các con tôi đã đến trước tôi và cứ mỗi lần ai đến trước tôi là tôi cho nó làm Imam.*” Và con của người bạn này chỉ là những đứa trẻ đang học tiểu học, đang học trung học và có đứa học cấp ba. Tôi biết rất rõ gia đình này có cả thảy mười một người con, tất cả chúng đều người ngoan đạo. Thấy đó có hạnh phúc nào vĩ đại bằng hạnh phúc này không, có ngôi nhà nào hạnh phúc hơn ngôi nhà này chẳng, một ngôi nhà tràn ngập lời tụng niệm, tán dương Allah, hành lễ Salah và xướng đọc Qur'an.

Quý đạo hữu Muslim, các bạn đừng để trần gian làm mờ mắt, các bạn có biết rằng một người hạnh phúc nhất trần gian của thế giới loài người lại phải cột đá vào bụng do quá đói đó chính là Nabi Muhammad ﷺ của chúng ta; là người hạnh phúc nhất trần đời mà phải ngủ trên chiếu đương bằng lá chà là

để lại vết hằn trên mặt Người ﷺ làm cho U'mar ﷓ – một Faarooq người phân biệt thị phi của cộng đồng Islam – rơi nước mắt khi thấy cảnh vị lãnh tụ Islam phải ngủ cơ hàn như thế; là người hạnh phúc nhất cũng đã bị thương ở mặt, bị gãy răng cửa; là người hạnh phúc nhất đã bị nạn kiếp gần như bỏ mạng; là người hạnh phúc nhất đã bị ném phải nhao thai của lạc đà lên lưng trong lúc Người đang cúi lạy Allah Đấng Tạo Hóa; là người hạnh phúc nhất đã bị ném đá ở Taa-if làm cho chân của Người chảy máu; là người hạnh phúc nhất mà khi nằm trên giường bệnh lại phải chịu đau đớn bởi chất độc bị trúng sau trận Khaibar. . . Nabi ﷺ là người hạnh phúc nhất trên cõi đời mà đã bị biết bao là nạn kiếp, biết bao là lời mắng chửi, thậm chí đến ngày nay vẫn còn bị kẻ thù bêu xấu. Các bạn đừng để sự trắng lẹ, hào nhoáng của trần gian làm hoa mắt, đừng để sự sang trọng của người ngoại đạo làm bạn quên đi cuộc sống tạm bợ của trần đời. Trong một lần nọ ông Wahb bin Munabbih ﷓ kể về câu chuyện về dòng tộc Israa-il: “Có một người đàn ông rất giàu nhưng rất tự cao, ngạo mạn, xem thường mọi người, cứ mỗi khi muốn đi đâu là ông ra lệnh cho quân lính chuẩn bị quần áo nhưng quân lính khi mang đến quần áo đến thì ông lại bảo hãy mang cái khác tốt hơn, đẹp hơn cho đến khi ông chịu mặc đó là bộ áo tốt nhất. Xong phần quần áo thì lại bảo mang đến vật để cưỡi đến và mỗi khi mang đến vật cưỡi nào đó thì lại bảo mang con vật khác đẹp hơn, tốt hơn cho đến khi y hài lòng bước lên. Y bước đi hiên ngang giữa thành phố dưới các cặp mắt trầm trồ khen ngợi và mơ ước của những người yêu thích sự chớp nhoáng của trần gian và sa hoa của tiền tài như Allah đã phán mỗi khi Qaaron rời khỏi nhà:

﴿يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا مَوْتَىٰ قَرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ القصص: ٧٩

«*“Ồi ước chi chúng tôi được ban cho của cải giống như tài sản đã ban cho Qaaron. Quả thật, y đã là một ông chủ sữ hữu một tài sản khổng lồ.”*» Al-Qasas: 79 (chương 28). Nhưng trên đường đi bỗng xuất hiện một người đàn ông tóc tai bù xù, quần áo thì dơ bẩn can đảm đứng chặn đường người đàn ông giàu có đó. Lập tức quân lính của ông ta xua đuổi người đàn ông rách rưới kia đi nhưng ông ta quyết không đi, cho đến khi người đàn ông giàu có tiến tới gần lên tiếng bảo: *“Này kẻ nghèo hèn kia, hãy tránh đường cho ta đi.”* Người đàn ông rách nát quyết định không đi mà còn bảo: *“Tôi có lời muốn nói ông.”* Tên nhà giàu nói: *“Hãy tránh ra, hãy tránh ra, bây giờ không phải là lúc để nói chuyện với ngươi.”*

- Người đàn ông rách nát: *“Không, ngay bây giờ đây.”*

- Người nhà giàu: *“Hãy nói đi những gì ngươi muốn nói.”*

- Người đàn ông rách nát: *“Không, đây là chuyện riêng giữa ta và ngươi.”*

- Người nhà giàu: *“Ông nói sao ?”*

- Người đàn ông rách nát: *“Đây là chuyện riêng giữa ta và ngươi, hãy bước xuống đây.”* Nghe vậy người giàu có bước xuống xem có chuyện gì mà kẻ này dám cản đường mình, và khi đến gần người nghèo khổ kia thì ông ta hỏi: *“Ngươi có biết ta là ai không ?”*

- Người nhà giàu: *“Không.”*

- Người đàn ông rách nát: *“Ngươi hãy nhìn kỹ ta xem, ta là ai, ngươi không biết ta à ?”*

- Người nhà giàu: *“Làm sao ta biết ngươi là ai.”*

- Người đàn ông rách nát: *“Nghe đây điều bí mật, ta chính là Thần chết được Thượng Đế của toàn vũ trụ và*

muôn loài gởi đến gặp riêng người.” Nghe xong người đàn ông giàu có liền té xuống đất, tay chân rung rẩy, mặt tái xanh không còn miếng máu và miệng thì lẩm bẩm hỏi: “*Ông muốn gì ở tôi ?*”

- Thần chết: “*Thượng Đế bảo ta đến đây để rút hồn của người.*”

- Người nhà giàu thêm rung sợ mà van nài: “*Tôi van xin ông, hãy gia hạn cho tôi thêm một giờ nữa.*”

- Thần chết: “*Để làm gì ?*”

- Người nhà giàu: “*Để tôi được trở về bên cạnh gia đình và tài sản của tôi, và mong rằng tôi sẽ tận dụng được thời gian đó mà hành đạo tốt đẹp.*”

- Thần chết: “*Không, ta không được lệnh làm thế.*” Dứt lời Thần chết liền rút hồn y làm y trở thành như khúc gỗ. Thấy đó tất cả quân lính, tài sản, tiền tài của y bên cạnh chẳng giúp ích được gì cho y

﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ﴾

القصاص: ٨١

﴿**Chẳng có một ai hay một thế lực nào có thể cứu vớt y cũng như y không tự cứu thoát thân mình trước hình phạt của Allah.**﴾ Al-Qasas: 81 (chương 28). Sheikh Wahb kể tiếp: “Rút xong hồn kẻ ngạo mạn đó thì Thần chết tiếp tục đi thẳng đến nhà của một người đàn ông ngoan đạo chỉ quan tâm việc hành đạo, dâng lễ Salah ở Masjid. Thần chết đến đứng trước cửa nhà ông mà đợi, khi ông bước ra thì được chào Salam và ông đáp lại lời Salam và Thần chết hỏi: “*Này ông bạn, ông có biết tôi là ai không ?*” Người ngoan đạo nhìn vào mặt người đàn ông lạ kia mà đáp: “*Không, tôi không biết.*” Thần chết nói: “*Tôi chính là Thần chết.*” Người ngoan đạo nói: “*Allahu Akbar, đây là*

khoảng khắc mà tôi đã mỗi mòn chờ đợi.” Hành động của người đàn ông ngoan đạo này giống như Nabi ﷺ đã từng nói:

((مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ لَمْ يُحِبَّ لِقَاءَ اللَّهِ لَمْ يُحِبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ))

“Ai yêu thích cuộc hội ngộ với Allah thì Ngài rất yêu thích cuộc hội ngộ đó với y, còn ai không yêu thích cuộc hội ngộ với Allah thì Ngài chẳng thêm cuộc hội ngộ đó với y.” Hadith do Imam Ahmad ghi số (8354).

- Thần chết hỏi: *“Anh muốn tôi rút hồn anh như thế nào đây?”*

- Người ngoan đạo: *“Tôi có thể được lựa chọn như thế nữa à?”*

- Thần chết: *“Thế đó tôi được Thượng Đế ra lệnh cho tôi”*

- Người ngoan đạo: *“Vâng, anh hãy chờ đến khi tôi hành lễ Salah, lúc tôi đang quỳ lạy thì hãy rút hồn tôi trở về với Đấng đã tạo hóa ra tôi.”* Các bạn có biết rằng khoảng cách gần nhất của một bề tôi đối với Allah là lúc y quỳ lạy không, như Nabi ﷺ đã nói:

((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ))

“Khoảng cách gần nhất của một nô lệ đối với Thượng Đế y đó là lúc y quỳ lạy.” Hadith do Muslim ghi số (1111)

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾

﴿Mỗi một linh hồn đều phải nếm cái chết.﴾ Đúng tất cả đều phải chết, tôi, anh, nó hay bất cứ ai khác đều phải chết.

Khi tuổi đời đã cạn thì cái chết đến không phân biệt là anh đã chuẩn bị hay chưa chuẩn bị; anh bị bệnh hay đang mạnh khỏe; anh đã già hay hãy là một thanh niên . . . nếu Allah muốn là tuổi đời chúng ta sẽ kết thúc bây giờ đây nhưng anh đã chuẩn bị gì cho cái chết đó, anh đã hành đạo đúng nghĩa nó chưa, anh đã xin lỗi nhưng ai mà anh đã gây bất công chưa, các tội lỗi anh đã làm lén lút giờ đã sám hối chưa . . . nhưng cho dù anh đã chuẩn bị hay không chuẩn bị thì cũng phải nếm nó:

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ ﴿١٨٥﴾
عمران: ١٨٥

﴿**Mỗi một linh hồn đều phải nếm cái chết. Và chỉ vào Ngày Phục Sinh các người mới được đền bù lại trọn vẹn phần công lao của các người. Bởi thế, ai được bốc đi xa khỏi lửa của Hỏa Ngục và được thu nhận vào Thiên Đàng thì chắc chắn sẽ thành đạt. Và đời sống trần gian này chỉ là một sự hưởng thụ đầy dối trá và sẽ bị tiêu vong.**﴾ Ali I'mraan: 185 (Chương 3).

Để có được sự ra đi thoải mái nhất thì các bạn cần phải hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình, bạn có biết rằng nhiệm vụ lớn nhất mà bạn phải thực hiện cho bằng được là nhiệm vụ gì không? Đó là hiếu thảo với mẹ là người đầu tiên, người kế tiếp cũng chính là mẹ bạn và người thứ ba để bạn bỏ sức cũng là mẹ bạn. Đúng vậy, bạn cần phải bỏ ra gấp ba lần thời gian, gấp ba lần công sức để hiếu thảo với mẹ. Có một người Ả Rập Xê Út kể tôi nghe về con của mình sau khi đã nghe được bài thuyết giảng về hiếu thảo cha mẹ

thì đưa con chưa được mười tuổi vào mỗi đêm trước khi đi ngủ tìm đến mẹ mà hỏi: “*Thưa mẹ, hôm nay mẹ có hài lòng về con không ?*” khi nghe được mẹ nói đã hài lòng về con thì cháu lại tiếp tục đi tìm cha mà hỏi: “*Thưa cha, hôm nay cha có hài lòng về con không ?*” khi nghe được cha nói cha rất hài lòng về con thì cháu mới chịu đi ngủ, như thế cháu đã hỏi mỗi đêm. Trên đời này có gì đánh đổi được sự hài lòng của cha mẹ đối với mình bởi sự hài lòng và phần nộ của song thân kéo theo sự hài lòng và phần nộ của Thượng Đế.

- Ông Ibnu Sireen رضي الله عنه một người sùng đạo thời Tabi-
i'n mỗi khi nói chuyện với mẹ ông luôn tỏ thái độ rất khiêm
tốn và nhẹ nhàng.

- Có một số U'lama tiền bối mỗi khi nói chuyện với
mẹ không dám nhìn thẳng vào mặt mẹ thể hiện sự tôn trọng.

- Ông Ibnu Mubaarak رضي الله عنه không dám ăn cơm cùng
mâm với mẹ, khi được hỏi lý do thì ông nói: “*Do tôi sợ rằng
gắp phải thức ăn mà mẹ tôi đã nhìn vào nó.*”

Đúng vậy, chỉ cần làm hài lòng song thân là bạn đã
hưởng được cuộc sống ngọt ngào và hạnh phúc nhất trần
đời. Có một lần Nabi Musa عليه السلام đã giơ đôi tay lên mà cầu
xin: “*Lạy Thượng Đế bẻ tôi, xin Ngài hãy cho bẻ tôi thấy
được người sẽ ở cận kề bẻ tôi trên thiên đàng.*” Allah phán
bảo: “*Ngay bây giờ đây sẽ có một người đàn ông đi ngang
qua Ngươi, hẳn sẽ là người ở cận kề Ngươi trên thiên đàng.*”
Thế là Musa عليه السلام ngồi chờ đợi, ngồi chờ đợi đến khi xuất
hiện một người đàn ông mà Musa عليه السلام không hề biết người
đó là ai và người đó cũng không biết Musa عليه السلام là ai. Nhưng
đây lại là một người đàn ông sùng đạo, do Musa عليه السلام thắc
mắc rằng người này làm điều gì mà lại được ở cận kề mình

trên thiên đàng và Musa عليه السلام đã đi theo sau người đàn ông đó. Đến khi người đàn ông bước vào một mái nhà che tạm bợ có một người phụ nữ già bên trong, bước vào ông ta chào Salam và ngồi cùng bà một khoảng thời gian rồi đứng dậy đi nấu thức ăn, nấu xong ông ta mang thức ăn đến đúc cho bà già kia ăn. Ăn xong ông ta tắm rửa cho bà sạch sẽ và dọn dẹp nhà cửa, rồi lại khoảng thời gian một giờ đồng hồ rồi đứng dậy tiếp tục đi làm. Đang trên đường đi thì Musa عليه السلام đến chào Salam người đàn ông lạ kia trong khi cả hai không ai biết ai, Musa عليه السلام nói: *“Này anh bạn, tôi sẽ hỏi anh mong rằng anh hãy trả lời thật lòng với tôi.”*

- Người đàn ông: *“Xin mời.”*

- Musa عليه السلام: *“Bà già kia là ai vậy, người mà ai đã dâng thức ăn cho bà đấy.”*

- Người đàn ông: *“Đó chính là mẹ tôi.”*

- Musa عليه السلام: *“Vậy, mẹ anh đã từng cầu xin cho anh điều gì chưa?”*

- Người đàn ông: *“Có.”*

- Musa عليه السلام: *“Vậy, bà cầu xin cho anh điều gì?”*

- Người đàn ông: *“Mẹ tôi chỉ cầu xin cho tôi mỗi một lời cầu xin một.”*

- Musa عليه السلام: *“Thế bà cầu xin điều gì?”*

- Người đàn ông: *“Mỗi lần hành lễ Salah thì mẹ tôi đã cầu xin rằng: ‘Lạy Allah, xin hãy ban cho con trai tôi được ở cạnh kề với Musa trên thiên đàng.’”*

- Musa عليه السلام đã hô to: “*Allahu Akbar, ta chính là Musa bin I’maan và anh là người sẽ ở cạnh kẻ tôi trên thiên đàng.*”

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾﴾

الإسراء: ٢٣

﴿Và Thượng Đế của Người (Muhammad) đã quyết định rằng các người chỉ được phép thờ phụng Ngài duy nhất và ăn ở đàng hoàng tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người (cha hoặc mẹ) hoặc cả hai người (cha mẹ) sống với Người đến tuổi già thì chớ nói tiếng Uf (lời tỏ vẻ vô lễ) với hai người họ, cũng chớ xua đuổi họ. Ngược lại, hãy nói năn với cha mẹ bằng lời lẽ tôn kính.﴾ Al-Isra: 23 (chương 17).

Thân hữu Muslim, những người nghèo, trẻ mồ côi rất xứng đáng để chúng ta quan tâm, bởi nơi họ chúng ta sẽ thấy được niềm hạnh phúc thật thụ của cuộc sống. Trong một ngày nọ U’mar رضي الله عنه đã để ý đến ông Abu Bakr رضي الله عنه - lúc này ông Abu Bakr đang thủ lĩnh của Islam -, theo một thói quen là sau Salah Al-Fajr tất cả Sahabah đều ngồi lại tụng niệm Allah cho đến sáng hẳn rồi họ hành lễ Salah xong mới về nhà, còn ông Abu Bakr رضي الله عنه chỉ ngồi lại chút xíu thì đứng dậy ra đi. Thấy lạ nên U’mar رضي الله عنه đi theo phía sau thì thấy Abu Bakr رضي الله عنه vào một ngôi nhà nhỏ rất xa thành phố. Sau khi trời đã sáng hẳn thì U’mar رضي الله عنه lại quay trở lại ngôi nhà mà Abu Bakr رضي الله عنه đã vào để tìm hiểu ông đã làm gì trong nhà. U’mar رضي الله عنه bước đến gõ cửa thì có tiếng của một bà già hỏi vọng ra: “*Ai đang gõ cửa vậy ?*”

- U'mar ﷺ: “Tôi là U'mar bin Al-Khattaab.”

- Bà già: “Hãy vào đi con trai.” Do bà ta đã quá cao tuổi nên mới xưng danh như thế.

- U'mar ﷺ: “Thưa mẹ, trong nhà ngoài mẹ còn ai nữa không?”

- Bà già: “Không con trai, ta đã ở nơi cũ rích này một mình ta thôi.”

- U'mar ﷺ: “Thưa mẹ, con xin hỏi một câu hỏi xin được mẹ trả lời.”

- Bà già: “Hỏi đi con.”

- U'mar ﷺ: “Người đàn ông vào nhà mẹ mỗi sáng, ông ta là ai và đã làm gì?” U'mar ﷺ muốn tìm hiểu để bắt chước Abu Bakr ﷺ bởi Sahabah thường tranh đua nhau làm việc thiện, việc tốt.

- Bà già: “Mẹ xin thề với Allah, mẹ không biết nó là ai nhưng nó đã đến đây mỗi ngày để quét nhà, giặt đồ và nấu thức ăn cho mẹ.” Nghe xong U'mar ﷺ quý xuống và hai hàng lệ tuôn trào mà nói: “Ông đã làm mỗi một những ai phía sau ông rồi Abu Bakr, ông đã làm mỗi một những ai sau ông rồi Abu Bakr.”

Quý thân hữu Muslim, hãy mở rộng cõi lòng mình và hãy hài lòng thỏa mãn những gì hiện tại, nếu bạn nghèo thì hãy biết rằng có người khác còn nghèo hơn bạn, nếu bạn đói khổ thì có người khác đói khát hơn bạn. . . bạn chớ luôn miệng than rằng ôi sao tôi khổ quá, ôi sao tôi nghèo quá. Đừng có sống quá tuyệt vọng như thế nữa mà hãy biết rằng không phải tai ương bạn mắc phải là do lỗi lầm bạn đã gây

ra và cũng không phải do bạn làm tội lỗi mới gieo rắc nạn kiếp; bạn hãy luôn miệng mà tạ ơn Allah với hồng ân đã ban, tuy Allah đã đóng cửa bạn một cánh cửa nhưng Ngài đã mở cho bạn biết bao là cánh cửa khác; biết đâu việc Allah không cho bạn tội nguyện bởi nó sẽ mang đến tai ương cho bạn và đôi khi điều làm bạn ghét bỏ lại là điều tốt với bạn thì sao. Thôi hãy hài lòng mà mỉm miệng cười với thực tại cho dù bạn chỉ có được một miếng ăn trong tay, Nabi ﷺ đã từng nói về niềm hạnh phúc của một người:

((مَنْ بَاتَ آمِنًا فِي سَرِيرِهِ، مُعَافَى فِي جَسَدِهِ، عِنْدَهُ قُوتٌ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حَبِيزَتْ لَهُ
الدُّنْيَا))

“Ai nằm ngủ an toàn trong nhà của mình, cơ thể được mạnh khỏe và có được thức ăn của một ngày thì giống như y đã chiếm hữu được cả trần gian.”

Thân hữu Muslim, cuộc sống trần gian luôn phụ thuộc vào tiền định của Allah đã định, đừng làm thân mình thêm mệt mỏi, đừng ép nó làm quá sức lao động, đừng sống bi quan, đừng mang tâm trạng lo lắng, sợ hãi thái quá. Có lần Nabi Sulaymaan عليه السلام ngồi gần bãi biển mà ngắm nhìn thì Người thấy một con kiến bò từ từ xuống mé biển thì có một con rùa dưới biển đi lên khi đến gần con kiến thì mở miệng ra và con kiến bước vào, lập tức con rùa ngậm miệng quay trở lại lặn xuống biển. Thấy cảnh tượng đó Nabi Sulaymaan عليه السلام rất ngạc nhiên nhưng lát sau thì con rùa lại lên bờ há miệng ra và con kiến khi nẩy bước ra khỏi miệng con rùa lên bờ, thấy vậy Nabi Sulaymaan عليه السلام mới gọi: “*Này chú kiến kia, chuyện gì đang xảy ra với cậu vậy?*”

- Con kiến: “*Có chuyện gì không ?*”

- Sulaymaan عليه السلام: “Chuyện gì đã xảy ra khi người đi xuống lòng biển rồi giờ lại trở ra?”

- Con kiên: “Allah đã cử phái tôi.”

- Sulaymaan عليه السلام: “Ngài đã cử phái người làm việc gì?”

- Con kiên: “Mỗi ngày tôi phải lấy một loại thức ăn trên bờ, rồi đi vào miệng của con rùa này để đi xuống tận cùng của đáy đại dương vào bên trong một tảng đá rỗng để cho một côn trùng bị mù mắt ăn.”

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ ۖ ﴾

﴿ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ ﴾ هود: ٦

﴿Và không một sinh vật nào sống trên trái đất mà lại không được Allah cung cấp lương thực cho chúng, trong khi Ngài luôn biết rõ nơi cư ngụ và nơi tạm trú của chúng. Tất cả đều được ghi chép rõ ràng trong quyển số (định mệnh).﴾
Hud: 6 (chương 11).

Đồng đạo Muslim, bạn đang lo lắng cho cuộc sống ngày mai à! Trong khi tất cả sinh vật từ động vật khổng lồ đến sinh vật bé nhỏ nằm sâu trong đáy đại dương đều được Allah ban nguồn lương thực đến chúng. Hãy hài lòng những gì bạn có, hãy tìm mọi cách tốt đẹp mang lại lợi ích cho bạn rồi bỏ mọi việc phò thác cho Đấng Tạo Hóa, có thể bạn sẽ được cuộc sống ngọt ngào hạnh phúc.

Tác giả

Tiến sĩ Sheikh Nabeel Al-I'wadhi

Một đêm tại Jarash, Jordan

20/09/2013

